

DE SYV STRÅLER

- den nye tidsalders psykologi

2:8

Erik Ansvang

DE SYV STRÅLER

- den nye tidsalders psykologi

2:8

Erik Ansvang

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

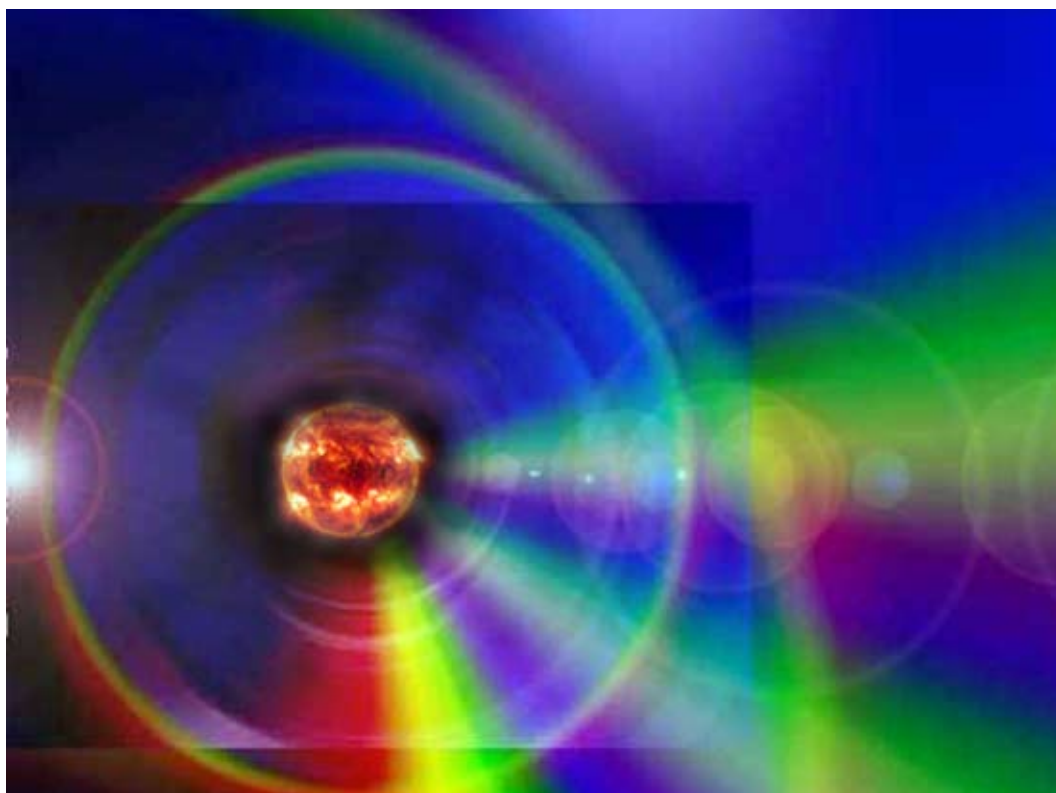
De Syv Stråler

- den nye tidsalders psykologi

2:8

af Erik Ansvang

Strålerne på solniveau

Det siges, at der findes syv store stråler i Kosmos. I vores Solsystem er kun én af disse syv store kosmiske stråler i virksomhed. De syv *underopdelinger* af denne kosmiske stråle udgør "de syv stråler" i Solsystemet, og idet de styres af systemets Sollogos, danner de grundlaget for utallige variationer i Solens system af verdener. Disse syv stråler kan beskrives som de syv kanaler, hvorigennem alt levende i Sollogos' system strømmer. Det er Sollogos' syv fremherskende egenskaber, idet disse stråler ikke blot har overordnet indflydelse på menneskeheden, men også på de syv naturriger. I virkeligheden er der intet i Solsystemet – uanset hvilket evolutionstrin det befinder sig på – der *ikke* hører ind under en af de syv stråler og altid har gjort det.

På næste trin under det kosmiske niveau, hvor Solkonstellationer er i fokus, skal der nu fokuseres på de syv stråler på solniveau, og det vil være naturligt at studere vores eget Solsystem. Næste niveau vil være strålernes indflydelse på gruppeniveau og til sidst på det individuelle niveau, men da kilden til strålerne på disse lavere niveauer er Sollogos, er det relevant at begynder ved kilden.

Sollogos modtager som sagt den kosmiske 2. stråle fra en stjerne i *Den Siriske Solkonstellation*. Men hvad menes der med, at Sollogos modtager 2. stråle, for naturligvis modtager Sollogos alle syv frekvenser og dermed alle syv stråler?

De syv kosmiske stråler, der strømmer ud fra Store Bjørn, strømmer ind i Sollogos' natur. Når åndsvidenskaben oplyser, at Sollogos alene er præget af 2. stråle, skyldes det, at Sollogos alene *reflekterer* frekvensen fra 2. stråle, og det er alene frekvensen fra 2. stråle, der optages i eller responderes på i infrastrukturen i Sollogos' eget planetsystem. Sollogos har ligesom enhver anden manifestation i Kosmos en såkaldt "ring-pass-not" – en "ringmur" eller en ydre grænse for sin indflydelsessfære. *Inden for denne grænsering er alt betinget af Sollogos' egen infrastruktur.*

Konklusionen er derfor, at Sollogos modtager alle syv stråler, men Sollogos lukker alene 2. stråle ind i sit system. De øvrige seks stråler kastes tilbage eller afbøjes, for disse kvaliteter skal ikke komme til udtryk i Sollogos' natur.

Dette princip kendes fra hverdagslivet. Naturvidenskaben oplyser, at når man eksempelvis oplever, at en blomst er blå, så er den videnskabelige forklaring, at den belyses af det, man kalder "hvidt lys", og "det hvide lys" rummer alle syv farver i farveskalaen. Det er almindelig kendt, at "det hvide lys" består af syv farver, for "det hvide lys" kan spaltes op i syv farver ved hjælp af et prisme. Når en blå blomst tilsyneladende er blå, skyldes det, at den absorberer alle farver *undtagen* den blå, som den reflekterer. Øjet opfatter alene blomsten som blå, fordi den absorberer de øvrige seks farver, og udstråler eller kaster den blå frekvens tilbage til omgivelserne.

På principielt samme måde modtager Sollogos alle syv stråler, frekvenser eller farver fra "det kosmiske hvide lys", men den reflekterer eller udstråler kun den ene af strålerne – og ifølge åndsvidenskaben er det 2. stråle. Den udstråler 2. stråle, og derfor vil Solens påvirkning af omgivelserne være betinget af 2. stråles kvaliteter. På denne måde modtager og udstråler Sollogos 2. stråle, og det er det, der menes, når åndsvidenskaben oplyser, at Solsystemet i denne manifestationscyklus repræsenterer og manifesterer 2. stråle. Sollogos – som er et individuelt kosmisk væsen – har naturligvis en personlig udstråling ligesom alle andre væsener, og denne udstråling er som sagt kendetegnet af 2. stråles kvaliteter.

Understråler og under-understråler

Når 2. stråle strømmer ind i Sollogos' system, spaltes strålen straks op i syv *understråler*. Princippet er det samme, som når man spalter lys i et prisme. Når "det hvide lys" opsplittes, skyldes det, at afbøjningsvinklen for de forskellige frekvenser ikke er den samme. Eksempelvis har rødt lys en anden afbøjningsvinkel end blå lys, men selvom man ikke er i stand til at se farverne i "det hvide lys", så er alle syv farver altid til stede.

Når "det hvide lys" er sat i citationstegn, skyldes det, at betegnelsen "hvidt lys" er forkert. Hvis lyset var hvidt, ville verden være hvid. Det såkaldte "hvide" lys er *gennemsigtigt*. Man kan ikke se farverne i det gennemsigtige lys, men prismet viser ved en differentiering af afbøjningsvinklen inde i glasset, at lyset rummer syv farver, som kaldes farvespektret.

Man kan sige, at Solen fungerer som et prisme, for Sollogos gør noget tilsvarende med 2. stråle. Når Sollogos modtager en stråle – der kan sammenlignes med "det hvide lys" – differentieres denne stråle omgående i syv *understråler*. Denne opdeling er et princip, der gentages på alle skabelsens niveauer. Når strålerne studeres, er det derfor vigtigt at huske, at en stråle altid rummer syv understråler. Enhver stråle rummer altid de seks øvrige – og dette princip gentager sig igen og igen og igen ... ligesom i fraktaler.

Konklusionen er, at når en stråle studeres, kan denne stråle altid splittes op i syv understråler. Herefter kan man udvælge en af understrålerne, som igen kan splittes op i syv understråler. Og her kan man igen vælge en understråle, som atter kan splittes op i syv understråler – etc. Dette princip fortsætter i det uendelige. Det er i virkeligheden dette princip, der ligger til grund for fraktallæren og kaosteorien.

Strålerne og de tre aspekter

Udgangspunktet for den videre udforskning af strålerne i Solsystemet er nu, at Sollogos spalter 2. stråle op i syv understråler og sender disse syv understråler ud i sit system. De syv understråler er således alle understråler af 2. stråle, og derfor vil de bære præg af denne stråles overordnede kvalitet. For at forholde sig til denne information, vil det være fornuftigt at relatere strålerne til de tre aspekter, som de kendes fra den åndsvidenskabelige forskning.

1. aspekt er *liv, kraft* eller *energi*.
2. aspekt er *magnetisme* eller *tiltrækningskraft*.
3. aspekt er *intelligent aktivitet* eller *aktiv intelligens*.

Åndsvidenskaben oplyser, at skabelsen af et Solsystem er et resultat af, at 2. og 3. aspekt tilsammen skaber en stor stofboble – en stor stjernetaåge – som senere fortættes til et Solsystem, idet der fra 3. aspekt strømmer den energi, der skaber atomer. Atomerne bliver til bobler og komplicerede spiraler, hvorefter 2. aspekt bygger dem sammen til molekyler.

Stofboblen er et resultat af 2.- og 3. aspekts samspil, og når stofboblen er dannet, træder 1. aspekt i funktion i form af livskraft eller livsgnister, som åndsvidenskaben kalder *monader*. Monaderne er åndelige livskim, der beliver den form, der nu er blevet skabt. Man kan sige, at livsgnisterne inkarnerer i det stof, som 2.- og 3. aspekt tilsammen har bygget. Når de tre kræfter bygger systemet, kaldes de *aspekter*. *Men alle tre aspekter er strømmende energier*. Når systemet er manifesteret, er alle tre aspekter stadig udtryk for strømmende energier ... og det betyder, at de er *stråler*.

Åndsvidenskabens aspekter og stråler er således identiske begreber. Når strålelæren taler om de tre primære eller skabende aspekter, taler man samtidig om 1.-, 2.- og 3. stråle. Opsplittningen af den primære 2. stråle fra Sollogos resulterer således i, at Sollogos stadig opererer med tre aspekter, som er de tre primære stråler – 1.-, 2.- og 3. stråle.

Primære og sekundære stråler

Der er på denne måde skabt en differentiering, for når der findes "*primære stråler*", må der også findes "*sekundære stråler*". De sekundære stråler opstår som en vekselvirkning mellem de primære. I stedet for at betragte de tre primære aspekter som energier, der opbygger og beliver et system, kan man se dem som energier, der strømmer *rundt* i det system, der er opbygget. Næste trin i studiet af de syv stråler, er at undersøge, hvordan de tre primære stråler griber ind i hinanden og vekselvirker på en måde, der fremkalder de fire sekundære stråler. Princippet kan illustreres på denne måde:

*Den sekundære 7. stråle er en spejling af den primære 1. stråle.
 Den sekundære 6. stråle er en spejling af den primære 2. stråle.
 Den sekundære 5. stråle er en spejling af den primære 3. stråle.
 Den sekundære 4. stråle forbinder de sekundære med de primære.*

Åndsvidenskaben giver ikke et klart svar på, hvordan de tre primære stråler fremkalder de fire sekundære stråler, men det hermetiske aksiom siger: "Som foroven således også forneden. Som i det store således også i det små. Som i det ydre således også i det indre." Hvis studiet bygger på dette grundlag, medfører det, at manifestation på lavere niveauer er udtryk for spejling af højere principper ned på lavere niveau – og sandsynligvis sker ved, at 4. stråle forbinder og skaber ligevægt mellem de primære og de sekundære stråler, for den tibetanske mester Djwhal Khul siger, at ...

"4. stråle harmoniserer virkningen af de tre primære stråler."

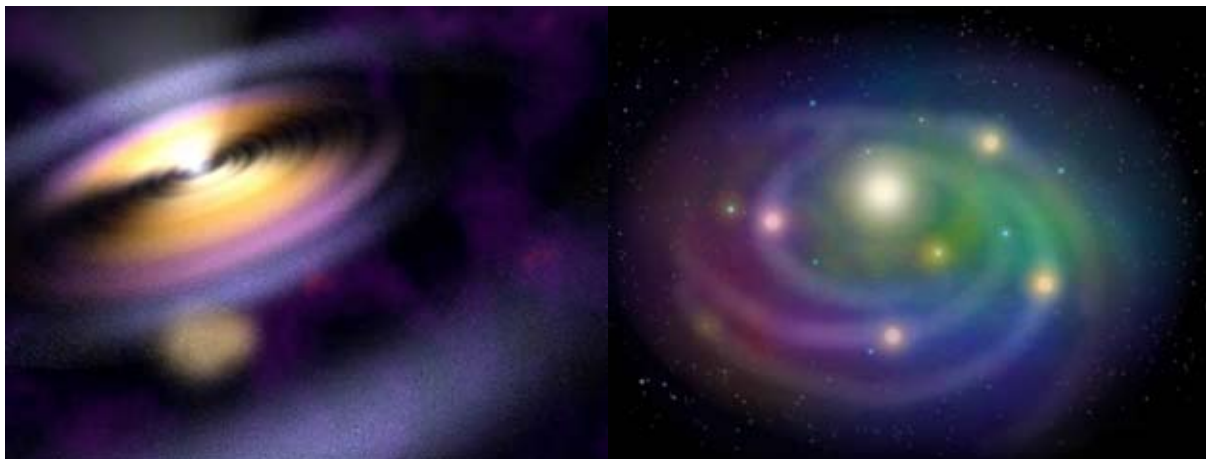
Fra én kosmisk stråle til syv planetariske

Konklusionen er derfor, at Sollogos skaber syv stråler i sit system, men der er ikke tale om de syv kosmiske stråler, men syv *understråler* under den kosmiske 2. stråle. Der er således ikke én stråle i systemet. Set fra en planetarisk synsvinkel er der syv stråler.

Disse syv stråler strømmer nu ind i det planetariske system, og åndsvidenskaben fortæller, at de strømmer fra Solen ud til Solsystemets syv hellige planetsystemer. De syv hellige planeter gennemstrømmes naturligvis af alle syv stråler, på samme måde som Sollogos modtager alle syv stråler fra Store Bjørn. Og her sker det samme som for Sollogos' vedkommende, idet de enkelte planeter kun reflekterer én af de syv stråler, som de modtager fra Sollogos.

Konklusionen er, at planeterne repræsenterer den stråle, som de hver især reflekterer, på samme måde som Sollogos repræsenterer 2. stråle. Hver af de syv hellige planeter tilbagekaster én af disse understråler, som derfor repræsenterer denne planetariske Logos' personlige udstråling, som farver og betinger alt, hvad der er i planetens eget system.

Solen og planeterne

I forbindelse med Solsystemets skabelse dannedes der en gigantisk stjernetåge af roterende stof, som på grund af centrifugalkraften fladede ud og danner roterende stofringe. Herefter belivede de syv planetariske Logoi stoffet i hver sin roterende stofring, og begyndte at opsamle stof og danne planeterne af det. Stoffet, som den enkelte planet samlede for at forme planetens masse, havde samme vibration eller stråle som den pågældende Planetlogos, og det medførte, at alt stof, der fandtes og stadig findes på planeten, er præget af en specifik vibration eller strålekvalitet.

Det medfører ligeledes, at vores planetsystem består af syv forskellige planettyper, der gennemstrømmes af hver sin stråle.

Sollogos kan sammenlignes med en menneskekrop med organer, og som bekendt er der meget stor forskel på organernes funktioner, men tilsammen udgør de både ligeværdige og lige vigtige funktioner i organismen. Fjerner man et af de primære organer, dør organismen. Det sammen princip gælder i Solsystemet. Planeterne er meget forskellige, for de har hver deres specielle funktion og udtrykker forskellige strålekvaliteter i Solsystemets organisme. Planeterne supplerer og kompletterer hinanden.

Da planeterne hver især repræsenterer specifikke kvaliteter, kaldes de for "universiteter" i åndsvidenskaben. Forklaringen er, at hvis en højt udviklet livsenhed har behov for at få erfaring om én af de planetariske stråler, så inkarnerer denne livsenhed på den aktuelle planet. Den tibetanske mester Djwhal Khul oplyser, at navnlig de hellige planeter fungerer som en form for "universiteter", hvor livsenheder fra andre planeter kan få en specialiseret uddannelse.

Det bør naturligvis tilføjes, at det for det første er meget få, der får denne mulighed, og for det andet er det alene mestre, der har mere end 6. indvielse, der kan komme på tale, for på dette høje udviklingsniveau skal mesteren vælge mellem syv kosmiske veje til sin fortsatte udvikling, og nogle af vejene kræver uddannelse på andre

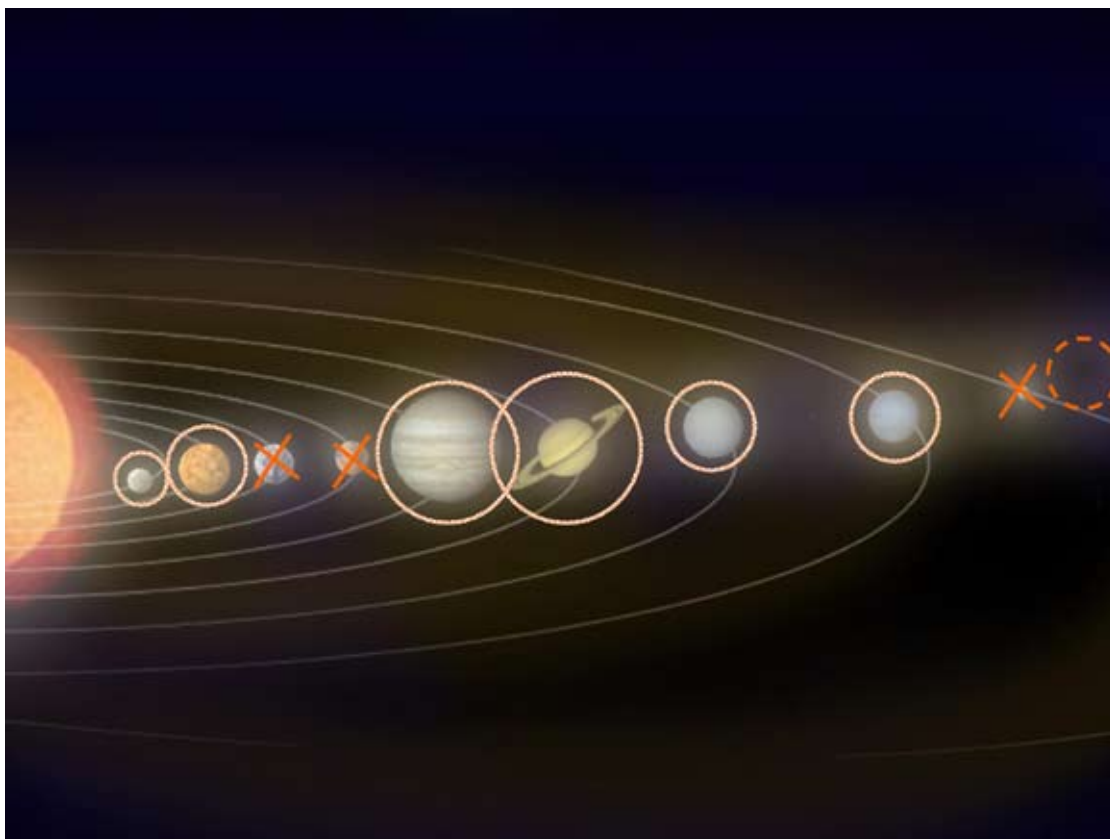
planetsystemer, hvor mesteren må tilegne sig viden om systemernes specifikke energier eller strålekvaliteter.

Det kosmiske hjertechakra

Vores Solsystem administrerer den kosmiske 2. stråle i Solkonstellationen Sirius, og dermed fungerer Solsystemet som et kosmisk hjertechakra. Ordet chakra betyder "hjul". Chakraerne har fået denne betegnelse på grund af deres hvirvlende udseende. Når de er i fuld virksomhed, ligner de hjul af levende ild. De kaldes også "lotusblomster".

Åndsvidenskaben oplyser, at et hjertechakra altid har tolv "kronblade". Denne mystiske information skyldes, at hjertechakraet har en frekvens, der skaber tolv "blade", fordi chakraets rotation på en sinuskurve danner tolv bølgetoppe, der svarer til dets bølgelængde.

Når et hjertechakra har tolv "blade", er det logisk at antage, at hvert blad repræsenterer et planetsystem, og derfor må der være tolv planetsystemer i vores Solsystem. På nuværende tidspunkt er der kun fundet ni planeter i Solsystemet – hvis Pluto medregnes – for i modsætning til astronomerne, kategoriseres Pluto som en planet i åndsvidenskaben på grund af dens energimæssige indflydelse på systemet. Konklusionen er derfor, at der endnu er tre ukendte planetsystemer i Solsystemet. Og da syv hellige og tre ikke-hellige planeter er kendt af åndsvidenskaben, må man formode, at de to ukendte planeter må være ikke-hellige.

De hellige planeter er vist i en cirkel. De ikke-hellige er markeret med et X.

Der findes derfor syv hellige og fem ikke-hellige planetsystemer i vores Solsystem.

De syv hellige planeters stråler

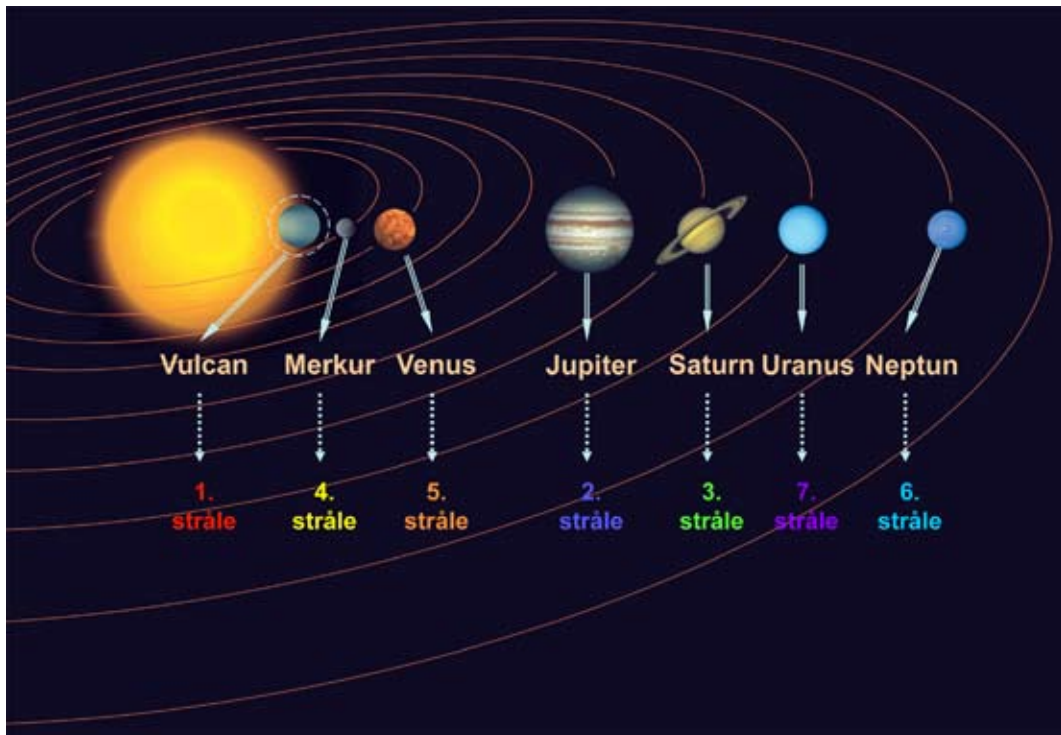
De syv stjerner i Store Bjørn

Den esoteriske forskning fastslår, at der strømmer syv stråler fra Solen til syv hellige planeter. Spørgsmålet er nu – hvilke stråler til hvilke af de hellige planeter?

Store Bjørns syv stjerner udsender syv stråler til de syv Solsystemer, som udgør de syv chakraer i Sirius. Men vores Solsystem modtager som tidligere nævnt alle syv stråler, men solsystemet absorberer eller reflekterer alene 2. stråle. Derfor bliver 2. stråle den primære og dominerende stråle, som Sollogos udstråler til sit eget planetsystem.

Den tibetanske mester Djwhal Khul fortæller, at Sollogos spalter den kosmiske 2. stråle op i syv understråler, og sender dem ud i sit eget system. Disse syv understråler af 2. stråle absorberes herefter af Solsystemets primære planeter, som er de syv hellige planeter. På denne måde kommer de syv hellige planeter til at repræsentere hver sin stråle, og

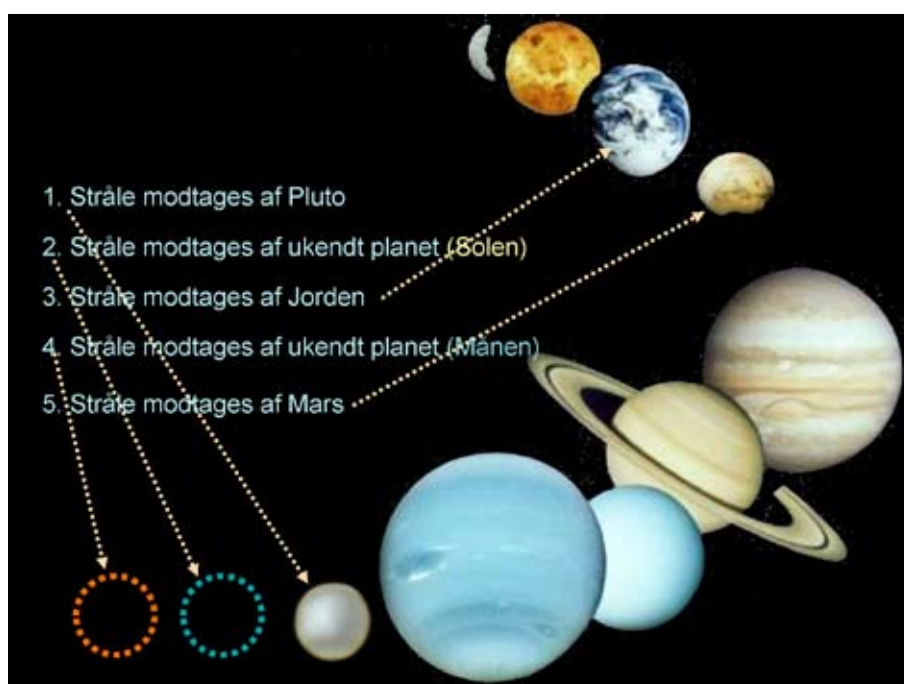
1. stråle modtages af Vulcan.
2. stråle modtages af Jupiter.
3. stråle modtages af Saturn.
4. stråle modtages af Merkur.
5. stråle modtages af Venus.
6. stråle modtages af Neptun.
7. stråle modtages af Uranus.

De syv stråler og de syv hellige planeter.

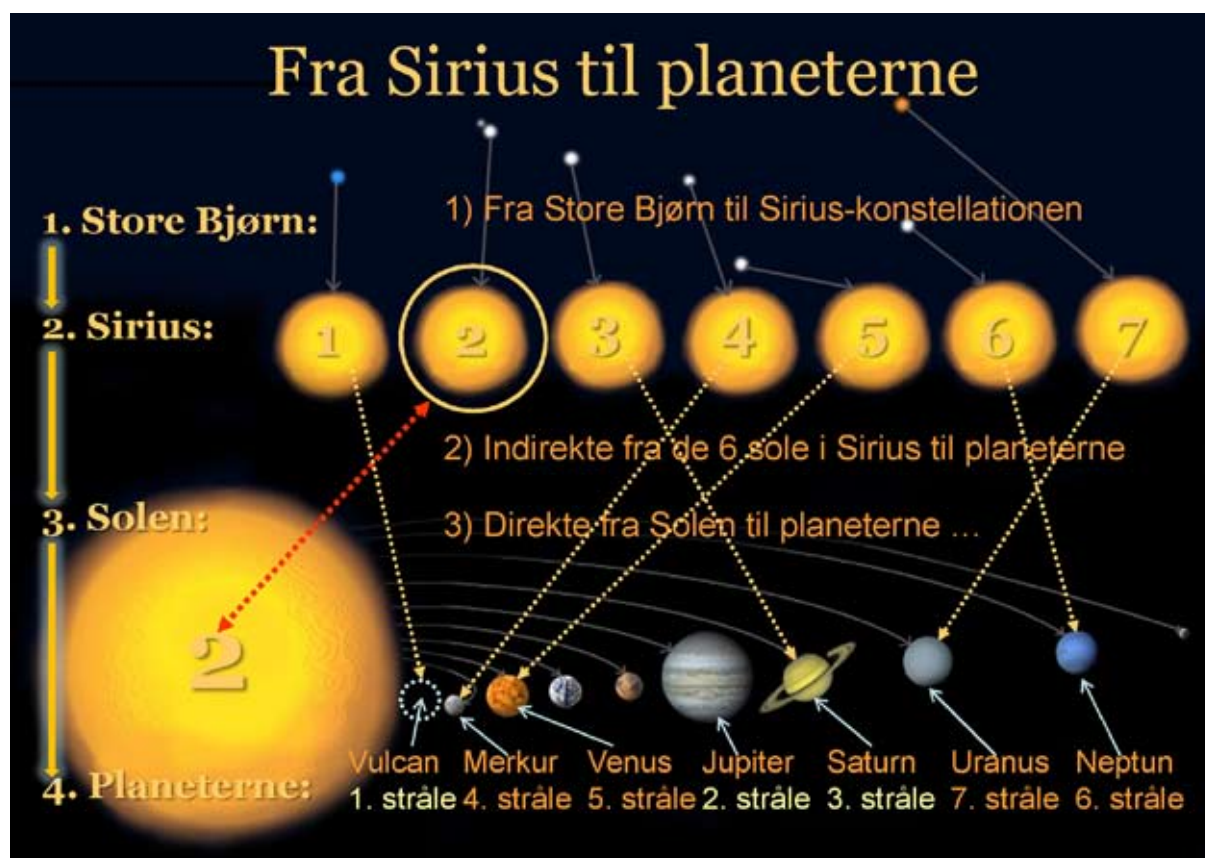
Desuden er der fem ikke-hellige planeter, og strålerne fordeles sådan ...

1. stråle modtages af Pluto
2. stråle modtages af en ukendt planet (erstattes af Solen af hensyn til forståelsen)
3. stråle modtages af Jorden
4. stråle modtages af en ukendt planet (erstattes af Månen af hensyn til forståelsen)
5. stråle modtages af Mars.

Men de syv kosmiske stråler strømmer også en anden vej ind i vores Solsystem, for de seks øvrige Solsystemer i Sirius, der repræsenterer de øvrige stråler, strømmer ligeledes ind i vores Solsystem, og deres strålekvaliteter absorberes på samme måde af Solsystemets hellige planeter.

Den primære indstrømning – og dermed de syv understråler af den 2. kosmiske stråle – modtager de hellige planeter fra Solen. Men sekundært modtager planeterne desuden de øvrige stråler fra Store Bjørn. Et enkelt og logisk system begynder nu at tegne sig – men så enkel er virkeligheden desværre ikke.

Tre stråler – for ånd, sjæl og personlighed

I Alice A. Baileys litteratur har den tibetanske mester oplyst, hvilken stråle hver enkel planet i Solsystemet modtager, men han tilføjer, at det er vigtigt at være opmærksom på, at en planet er et levende væsen, som derfor ikke modtager én enkelt stråle men hele tre. For ligesom et menneske har en planet naturligvis en ånd, en sjæl og en personlighed – og ånd, sjæl og personlighed har hver sin strålekvalitet. Det er således nødvendigt at skelne mellem personlighedsstråler, sjælsstråler og stråler for ånden.

Spørgsmålet er derfor, hvilken af strålerne, Djwhal Khul har oplyst? Han har angivet syv stråler til de tolv planeter, men han har ikke afsløret, om disse stråler hører til ånden, sjælen eller personligheden. Denne information er overladt til fornuften og intuitionen hos den studerende. De esoteriske bøger er tavse.

En mulighed for at komme videre i udforskningen af emnet, er at undersøge, hvad en af de store stråleforskere – amerikaneren Michael Robbins, der er stifter og leder af "Seven Ray Institute" er nået frem til i sin forskning. Michael Robbins

må betragtes som nutidens største specialist på området. Han er specialist i både esoterisk astrologi og esoterisk psykologi, men ikke mindst inden for det område, som han selv kalder "rayology". Der er god grund til at betragte hans vurderinger som særdeles kvalificerede arbejdshypoteser.

Michael Robbins fortæller, at Djwhal Khul sandsynligvis har oplyst de hellige planeters *sjælsstråle*, og for de ikke-hellige planeters vedkommende er det antageligt personlighedsstrålen.

Teorien lyder logisk, for forskellen på en hellig og en ikke-hellig planet er *udviklingsgraden*. En hellig planetlogos er et planetvæsen, der har taget 5. planetariske indvielse. En ikke-hellig planetlogos er et planetvæsen, der "kun" har 3. eller 4. planetariske indvielse.

En planet, der har taget 5. planetariske indvielse, er netop domineret af sit sjælsaspekt, hvorimod en planet, der har taget 3. eller 4. planetariske indvielse er domineret af sit personlighedsaspekt. Det er derfor overvejende sandsynligt, at den tibetanske mesters oplysninger skal forstås på dette grundlag. Planeternes monadiske stråler eller åndens strålekvaliteter siges der intet om, sandsynligvis fordi menneskeheden ikke har brug for denne information.

På baggrund af dette er det interessant at spørge, om alle tre stråler kendes for planeten Jorden? Flere steder i forfatterskabet siger Djwhal Khul, at det er for tidligt at give informationer om Jordens stråleopbygning, og alligevel kan opmærksom læsning afdække informationen. Det viser sig, at Jordens stråleopbygning er ret enestående, for den er på en måde et symbol for hele systemet:

Jordens stråleopbygning

Jordens personlighed har ...	3. stråle
Jordens sjæl har ...	2. stråle
Jordens ånd (monade) har ...	1. stråle

Planeten Jorden udtrykker således de tre primære aspekter eller den fundamentale stråleopbygning ... ånden på 1. stråle, sjælen på 2. stråle og personligheden på 3. stråle.

Planchen over strålernes indstrømning fra Store Bjørn via Sirius til vores Solsystem på side 12 viser, at strålen for Jorden er angivet som 3. stråle. Det er grunden til at Michael Robbins konkluderer, at der er tale om personlighedsstrålen, idet Jorden er en ikke-hellig planet.

Selvom planeten Jorden ifølge åndsvidenskaben er bagefter i sin udvikling og nærmest er en slags fortabt søn i Solsystemet, er den dog nu på vej tilbage til faderhjemmet. Det er vigtigt, for Jorden har som sagt en stråleopbygning, der er symbol på hele systemet – det vil sige 1., 2. og 3. stråle på de tre primære aspekter.

De tre primære

Næste vigtige spørgsmål er nu: Hvilke af de tre hellige planeter udgør de tre primære aspekter? Ifølge planchen skulle det være: Vulcan på 1. aspekt, Jupiter på 2. aspekt og Saturn på 3. aspekt. Men det er sandsynligvis ikke korrekt, for de hellige planeters stråler er som sagt *sjælsstråler*, og det er ikke sjælsstrålerne, der betinger, at de er aspekter. Det er *åndens* strålekvalitet. Hvis de tre planeter, der udgør Faderen, Sønnen og Helligånden i systemet, skal findes, er det ikke tilstrækkeligt at se på sjælsstrålen. Åndens eller den monadiske stråle må findes.

Denne information giver Djwhal Khul faktisk i *"Esoterisk Astrologi"*. Her siger han, at ...

Uranus er "Faderen" og 1. stråle.

Neptun er "Sønnen" og 2. stråle.

Saturn er "Helligånden" og 3. stråle.

Flere konkrete informationer om strålerne på det kosmiske niveau giver åndsvidenskaben desværre ikke i øjeblikket, men det er vigtige informationer, for de strålekvaliteter, der præger systemerne i dagligdagen, er nu kendte, og derfor er det muligt at forholde sig til dem, og dybere forskning viser da også at ...

- "Faderen" Uranus, som har 1. stråle på ånden, har desuden 7. stråle på sjælen.
- "Sønnen" Neptun, som har 2. stråle på ånden, har desuden 6. stråle på sjælen.
- "Helligånden" Saturn, som har 3. stråle på ånden, har desuden 3. stråle på sjælen.

Strålerne på planetniveau

Planetsystemerne modtager som sagt hver især en understråle direkte fra Solen. *Understrålen er planeternes primære strålepåvirkning.* Men de modtager desuden indirekte de øvrige stråler fra Store Bjørn. De hellige planeter modtager således strålepåvirkningen fra både Solen og fra Store Bjørn. Når en hellig planet modtager en bestemt stråletype fra såvel Solen som fra Store Bjørn – altså både direkte og indirekte – vil den naturligvis være stærkt præget af denne specifikke strålepåvirkning. Planeterne modtager derfor to strålepåvirkninger – en primær, der kommer fra Solen og en sekundær, der kommer fra Kosmos.

Det er 2. stråles 3. understråle, der strømmer til planeten Jorden – og med planeten Jorden menes der Shamballa, som i åndsvidenskaben kaldes "*centret, hvor Guds vilje er kendt*" samt Sanat Kumara (Jordlogos' personlighedsaspekt). Jordlogos modtager og absorberer altså primært den store solare 2. stråle og herunder primært den store 3. understråle. Sanat Kumara er reelt denne strålekvalitet.

Når Sanat Kumara modtager 2. stråles 3. understråle, spaltes den op i syv understråler efter samme princip som tidligere beskrevet. Jordlogos fungerer således som et prisme på samme måde som Sollogos. Jordlogos sender derfor syv understråler ud i sit system. Mere præcist modtager han den *primære* solare 2. stråles 3. *understråle*, som nu spaltes op i syv *under-understråler*.

Sanaka, Sananda og Sanatana Kumara

Shamballa er ligesom alt andet i systemet opdelt i tre aspekter, som åndsvidenskaben kalder departementer, fordi de repræsenterer et bestemt administrations- eller ansvarsområde. De tre primære understråler kanaliserer Sanat Kumara nu videre ud til lederne af disse tre departementer, der kaldes "*Sanat Kumaras Rådskammer*" – og de tre Kumaraer – Sanaka, Sananda og Sanatana Kumara.

Sanaka Kumara

– modtager 1. under-understråle (af 3. stråle, som er en understråle af 2. stråle)

Sananda Kumara

– modtager 2. under-understråle og ...

Sanatana Kumara

– modtager 3. under-understråle ...

– og de tre kumaraer sender de tre strålekvaliteter videre til Hierarkiets tre primære departementer – departementerne for 1., 2. og 3. stråle.

Samtidig strømmer den sekundære påvirkning fra Store Bjørn og Solkonstellationen Sirius ind i systemet, men det forøger blot den samme strålepåvirkning.

Det er nu interessant at følge, hvad der videre sker i denne nedtransformering af strålerne, og derfor skal der nu fokuseres på de tre departementer i Sanat Kumaras ashram eller rådskammer. De tre kumaraer sender som sagt de tre primære strålepåvirkninger videre til Hierarkiets departementer, og det betyder, at ...

- Manuens departement modtager 1. under-understråle fra Sanaka Kumara.
- Kristi departement modtager 2. under-understråle fra Sananda Kumara.
- Mahachohanens departement modtager 3. stråle fra Sanatana Kumara.

Lederen af Hierarkiets 3. stråle departement – Mahachohanen – opsplitter nu sin 3. under-understråle i fire sekundære stråler plus selve 3. strålekvaliteten og sender dem videre til de lavere naturrigger herunder 4. naturrige – menneskeheden.

Det betyder, at Manuen kanaliserer 1. stråle, Kristus kanaliserer 2. stråle og Mahachohanen kanaliserer dels sin egen 3. stråle og dels de fire sekundære stråler til menneskeheden og de lavere naturrigger. Således besjæles menneskeheden af alle syv stråler, og på denne måde er de syv stråler til stede her på Jorden.

Strålerne og astrologien

Et vigtigt spørgsmål er nu: *"Hvor kommer strålerne fra set fra et individuelt synspunkt"*.

Set fra en individuel synsvinkel strømmer strålerne ikke til Jordens naturrigger direkte fra hverken Store Bjørn eller fra Sirius, men fra Hierarkiet. Set fra menneskehedens synspunkt er det reelt uinteressant, hvordan strålerne kommer til Hierarkiet, men det er til gengæld vigtigt at vide, at alt hvad der foregår her på Jorden, relaterer sig til Hierarkiet, hvilket beskrives senere.

Via Hierarkiet gennemstrømmes Jorden med de syv strålekvaliteter, som Hierarkiets mestre modtager fra Shamballa eller Sanat Kumaras rådskammer. Hierarkiet omslutter planeten med sin aura, og indenfor denne aura udsender Hierarkiet de syv stråler til alle levende væsener på Jorden.

Det er en vigtig information, for til den kan der føjes en lige så vigtig information. Åndsvidenskaben oplyser, at Hierarkiet i den atlantiske periode opbyggede tolv kraftfulde tankeformer, som de placerede som et bælte omkring planeten, og disse tankeformer udgør den planetariske zodiak. Mestrene skabte en magnetisk forbindelse mellem hver tolvtedel af dette tankeskabte bælte eller denne zodiak, sådan at hver del stod i forbindelse med det stjernebillede, der befinder sig ude i rummet. *Det er denne zodiak, der virker og påvirker – det er ikke stjernebillederne langt ude i rummet. Spørgsmålet: "Hvor kommer de astrologiske energier fra set fra et individuelt synspunkt", kan derfor besvares med: "Hierarkiet".*

De kosmiske energier kan ganske enkelt ikke opfattes, for de er alt for subtile for menneskets relativt grove bevidsthed. Men mennesket er "tænkeren"¹. Mennesket er derfor i høj grad i stand til at opfatte tankeformer – navnlig de tankeformer, der er opbygget fra det højere mentalplan (sjælens plan) og nedefter.

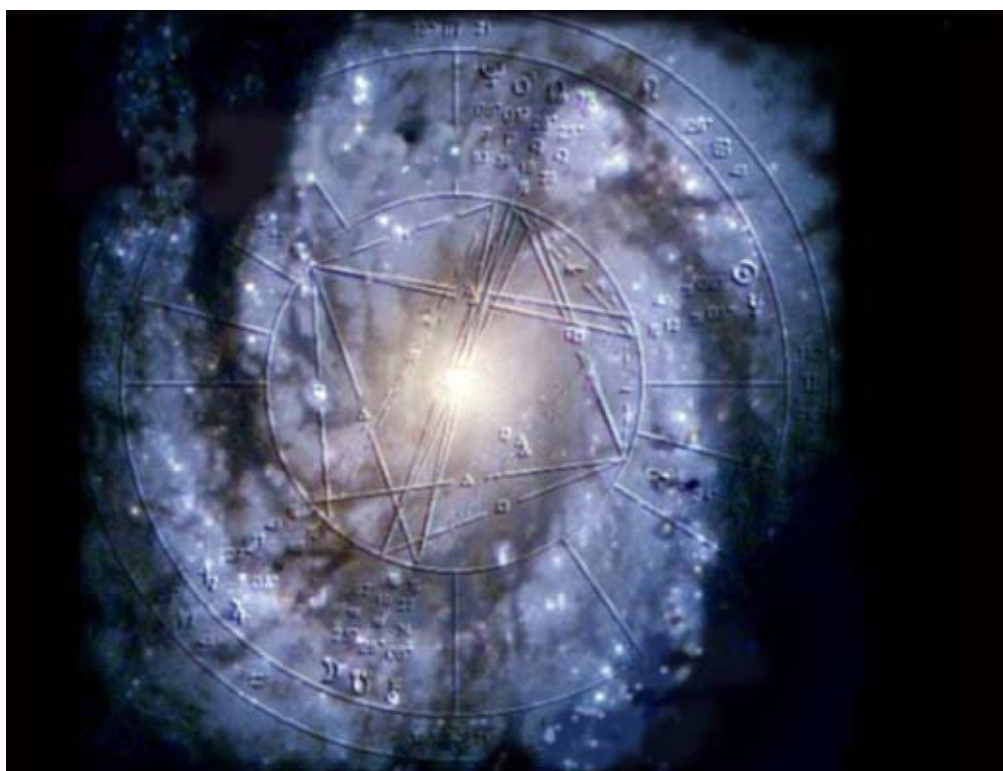
Når man siger, at et menneske er født i et bestemt stjernetegn, har det *ingen* relation til det kosmiske stjernebillede. Det har relation til den magnetiserede tankeform, som Hierarkiet skabte i Atlantis. Det er den, der rummer den specielle energi, som defineres som stjernetegnenes eller zodiakens kvaliteter.

Desuden er disse tankeformer blevet suppleret af astronomer og astrologer, der gennem tiderne har beskæftiget sig med astronomi og astrologi, som i virkeligheden er én videnskab. Deres tankeformer er ligeledes strømmet ind i dette kollektive tankebælte, og denne kombination er forklaringen på, at astrologiske analyser virker – der er ikke fordi, der strømmer kosmisk energi ned til Jorden fra fjerne stjernebilleder langt ude i rummet.

¹ Det engelske ord "man" stammer fra sanskritordet "manas", der betyder "tanke" eller "tænkeren".

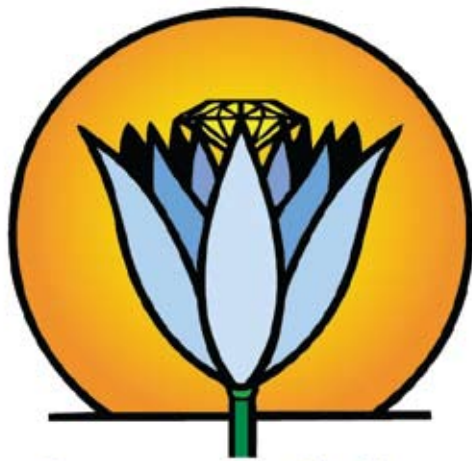
De kosmiske stjernebilleder ligger ikke opdelt i lige store bæltter på hver tredive grader, sådan som det fremgår af astrologernes beregninger i horoskoperne. Desuden er der noget, der hedder *forårspræcessionspunktet*, som medfører, at stjernebillederne løbende forrykkes en smule hvert år. Siden Ptolemæus' tid har de forrykket sig cirka en tredjedel af tegnet, og det medfører, at de fleste tegn i dag ikke står dér, hvor astrologerne påstår, at de befinder sig ifølge deres beregninger.

Det har forårsaget en markant uoverensstemmelse mellem astrologi og astronomi, og astronomer angriber netop astrologerne med dette argument. Astrologer uden kendskab til denne esoteriske kendsgerning, er ikke i stand til at komme med et logisk svar på denne uoverensstemmelse, og henviser derfor til, "at sådan har man altid beregnet horoskoperne" – altså et dogmatisk argument, der er baseret på en trosforestilling.

Men når astrologien alligevel virker, skyldes det ganske enkelt, at menneskeheden er underlagt Hierarkiets magnetiske tankeform, der omkranser og drejer med Jorden rundt, og som altid har nøjagtig tredive grader for hvert tegn. På denne måde bliver horoskopet relevant, for det er ikke et billede på Kosmos, men på de energier, der konstant strømmer fra tankeformen, og som har en reel virkning på det enkelte menneske. Man kan derfor udlede, at når astrologien virker, skyldes det, at astrologerne – ofte uden at vide det – beskriver tankeformer, og tankeformer er den stærkeste på-virkning, mennesket – tænkeren – udsættes for her på Jorden. Disse tolv kollektive tankeformer, der udgør en del af psykologen Carl Jungs kollektive ubevidste, er en af de stærkeste kollektive indflydelser, der findes på planeten.

Konklusionen er, at *alle* energier her på planeten stammer fra Hierarkiet, der også kaldes Det Store Hvide Broderskab. Denne konklusion har vidtgående konsekvenser for menneskets virkelighedsopfattelse. Det medfører ikke mindst, at det altid er Hierarkiet, der beslutter og styrer, hvilke energier, der skal påvirke menneskeheden i en given periode.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk